

ԻՅՆԱԼԷ ՎԵՐՁ

Եյնալէ վերջ՝ ելլելն է յաւ սփոփանէն յանդուզնի,
Մի՛ երկնսիւ, շո՛ւքոյ իմ, ցա՛սէ՛ առանց նեցուկի...:
Մի՛ վստահիր դուն երբեք, Բա՛խսը՝ ինչպէս Սիրունի՛
Ժամադրուած եր ինձի, բայց հետք իր կորուսի...:

Շեմարան մ'է ուծի սերը հոգւոյս մեջ՝ անգին,
Սերը բանակ մ'է անեստ կրուիւին մեջ՝ իմ կողքին...
Ըլլամ շիտակ ու խոփոս հրամայող մը վերին,
Բայց ճա՛մ հոգիս ետ անեստ, պատառ պատառ իմ զօրքին...:

Նեղոսը յորդ՝ կատաղի, կը բամնուի երկուքի...
Յորձանէն առաւ նաւը մեր թիավարին ձեռքերէն,
Ու ետ բնդոս ցա՛սեցի, առի թուերը նաւուն...
Տարի բացերը հեռուն՝ զգալով ուծ մ'անանուն...:

Գահիրէ

ԵՐՈՒԱՆԻ ԳԱՎԱԼՃԵԱՆ